

(N° 120)

Canço de pages.

Pages era lo meu avi
y pages sò jo també;
sas costums seguí mon pare,
sas costums jo seguiré.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
jo per ço nò he de mudà';
j'ayò plà!

lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Me proposan fer talladas
en mos boschs à galan preu;
lo teu avi may va ferlas,
no las fassas may, hereu!

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
ni un sol arbre has d'aterrà';
j'ayò plà!

lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Me' aconsellan per plantadas,
y sembrar arbres fruyters,
y per prats d'estranya mena.
y posar nous masovers;

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
tot com es ha de restà';

¡ayó plà'!

lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Mon vehí ha mudat las rellas,
qu' es amich dels invents nous;
mon vehí fa sas llauradas
ab cavalls, quan no té bous.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
may com ell he de llaurà';

¡ayó plà'!

lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Mon vehí ha trencat s'arbreda
per plantarhi castanyès;
trau del bach gran picassada,
esperant traïren molt més.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
castanyers no he de planta';

¡apò plà!
lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Pagar deutes m' aconsellan
perquè 'm costan rēdit gran:
ab lo dot que l' hereu trobi,
si à Deu plau se pagaràn.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
primé' 'l fill he de casà';

¡apò plà!
lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Dir que tinch la casa vella
y primparat lo paller;
jo potsé' 'ls adobaria,
si sobrant fos lo diner.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
pallé' y casa heu d'esperà';

¡apò plà!
lo que feya un temps mon avi
lo seu net sempre ferà.

Mès que digan y redigari,
mès que parlin mal de mi,

més que 'ls sabis tempestejin
jo seré com fins aquí.

Mudi 'l temps, mudin las cosas,
jo per res he de mudá';

;apó plá!

lo que feya un temps mon avi
lo seu net ho fa y ferá.
